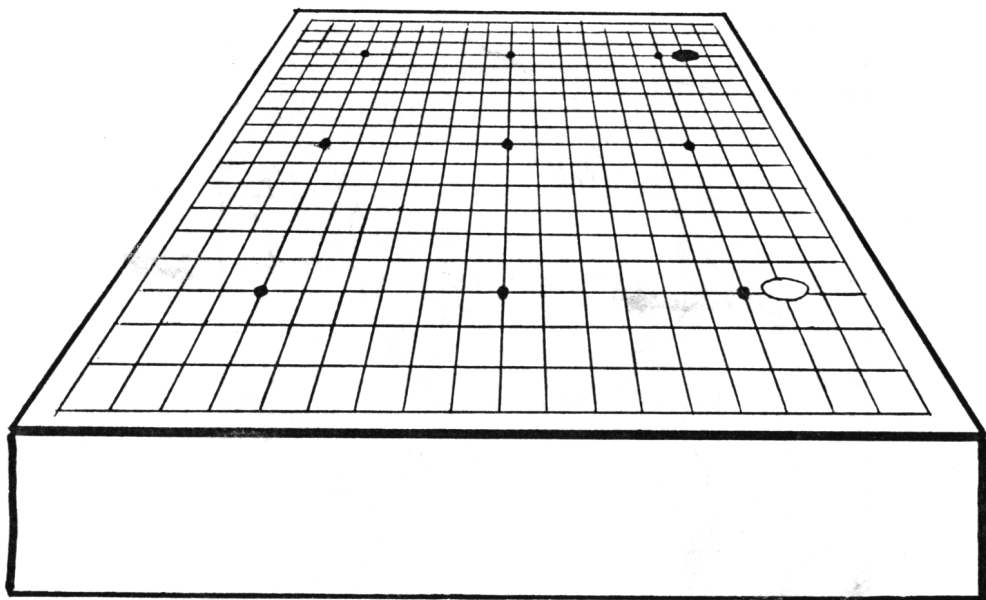

SENTE

HELSINGIN GO-KERHO R.Y:N JULKAISU

NUMERO 2

18.11.1986

SENTE

numero 2

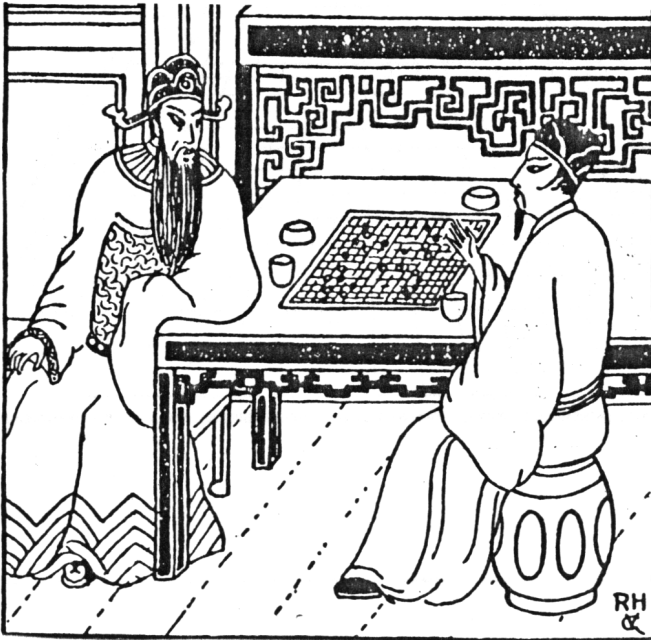
18.11.1986

'Sente' on go-pelin ainoa suomenkielinen äänenkannattaja. Sitä julkaistaan strategisesti merkittävien aikaväleihin joskin jonkinlaiseen säännöllisyyteen on hyvä pyrkimys.

Toimittajakunta on melko suppea: lisää mielipiteitä ja hauskoja kirjoituksia tarvitaan. Kuvat piristävät lehden ilmettä kunhan niitä vain voi valokopioida. (Kansikuvaehdotukset etenkin ovat tervetulleita.)

Toimitus:

Vesa Laatikainen
Keijo Alho
Matti Siivola
Olli Lounela

HELSINGIN GO-KERHO R.Y.

Helsingin Go-kerho pelaa gota syksyllä 1986 ja talvella 1987 Itäkeskuksen monitoimitalossa (nuorisoasiainkeskuksen huone 263)

Tiistaisin 18.00 - 21.30 ja

Torstaisin 20.00 - 21.30

Kerhon peli-illoissa voi pelata, kuunnella pelikommentointeja, kuunnella opastusta tai osallistua itsekin keskusteluun. Kerhossa on ostettavissa pelivälineitä sopivaan hintaan. Kerhosta voi myös lainata go-kirjoja tai lehtiä, joita on jo melkoinen valikoima.

Helsingin Go-kerho r.y:n hallituksen jäsenet:

Keijo Alho, puheenjohtaja
Vesa Laatikainen, varapuheenjohtaja
Matti Siivola, toiminnanjohtaja
Jouko Kivinen, sihteeri
Paul Klinge, rahastonhoitaja
Olli Lounela

HELSINGIN GO-KERHON VAIHEITA
OSA II: Kosketus ammattilaisuuteen

Tähän asti ehkä merkittävin yksittäinen piristysruiske Go-pelin leviämislle Suomessa tapahtui kesällä 1981, kun japanilainen ammattilaispelaaja Yoshiaki Nagahara (IV dan) vieraili maassamme. Hän oli Nihon Ki-in'in lähettämänä kiertomatalla Pohjoismaissa ja viipyi Helsingissä kerhomme vieraana 7 päivän ajan.

Meitä lienee ollut nelisenkymmentä kuulijaa Uudella Ylioppilastalolla kuulemassa Nagaharaa ja tutustumassa peliin. Käytävissä ei ollut hienoa magneettilautaa vaan piirtoheitin kalvoineen, jolle ammattilaispelaajamme kärsivällisesti piirteli valkoisia ja mustia ympyröitä. Käytiin läpi pelin historia ammoisista ajoista, säännöt ja periaate. Lopuksi saimme seurata piirtoheittimellä esittelyä, jossa Nagahara pelasi itseään vastaan. Peli pysyi varsin hyvin tasapainossa, sillä lopputulos oli jigo! Muita yleisötilaisuuksia ei järjestettykään, vaan lopun aikaa vietimme kerhon puitteissa.

Ilkka ja Vappu Taipale olivat ystävällisesti luvanneet Oliver Whiteheadille, että saisimme käyttää heidän saunatilojaan tapaamisiamme varten. Näin meillä olikin sitten ihanteelliset olosuhteet yhdessäololle, sauna uima-altaineen, tilava takahuone sekä puutarha ulkogrilleineen. Nagaharan johdolla saimme opetusta, ratkoimme eritasoisia tehtäviä, pelasimme simultaanipelejä, joukkuepelejä ... Allekirjoittaneelle on opetuksesta jäänyt vahvimmin mieleen Nagaharan vastustajalleen tarkoittamat sanat "please cut". Nämä sanat viestivätkin paljon Go-pelin olemuksesta ja luonteesta.

Järjestetyssä simultaanipelissä meitä oli kahdeksan pelaajaa opettajaamme vastassa. Kaikkien laudalle asetettiin valmiiksi yhdeksän mustaa kiveä. Sopimus oli, että kun tilanne oli selvä eli peli laudalla menetetty, Nagahara kättelisi merkiksi pelaajan. Niin siinä sitten kävi, että yksi toisensa jälkeen tulimme joku enemmän joku vähemmän hölmistyneenä kätellyiksi. Ainoastaan kaksi peliä jatkui loppuun. Matti Siivola (tuolloin kyu) hävisi 30 pisteellä ja silloinen puheenjohtajamme Jaakko Munkki (3 kyu) 5 pisteellä. Me loput saimmekin sitten tehdä töitä ymmärtääksemme että miten tässä nyt näin kävi, olisihan tässä vielä ollut toivoa ...

Myös Japanin suurlähettiläs Yamaguchi osallistui tilaisuuksiin. Hän oli aikoinaan pelannut enemmänkin ja ollut n. 5 kyun tasoa. Hän kutsuikin meidät asunnolleen Kuusisaareen. Mukana oli myös Go-peliä osaavia diplomaatteja. Suurlähettilään residenssissä söimme ruhtinaallisen, tai pitäisikö sanoa keisarillisen hyvää japanilaista ruokaa, lauloimme ruokapöydässä yhteislauluna japanilaisia ja suomalaisia lauluja sekä tietysti pelasimme emmekä vähemmän kuin täyspaksulla jalallisella kaya-laudalla.

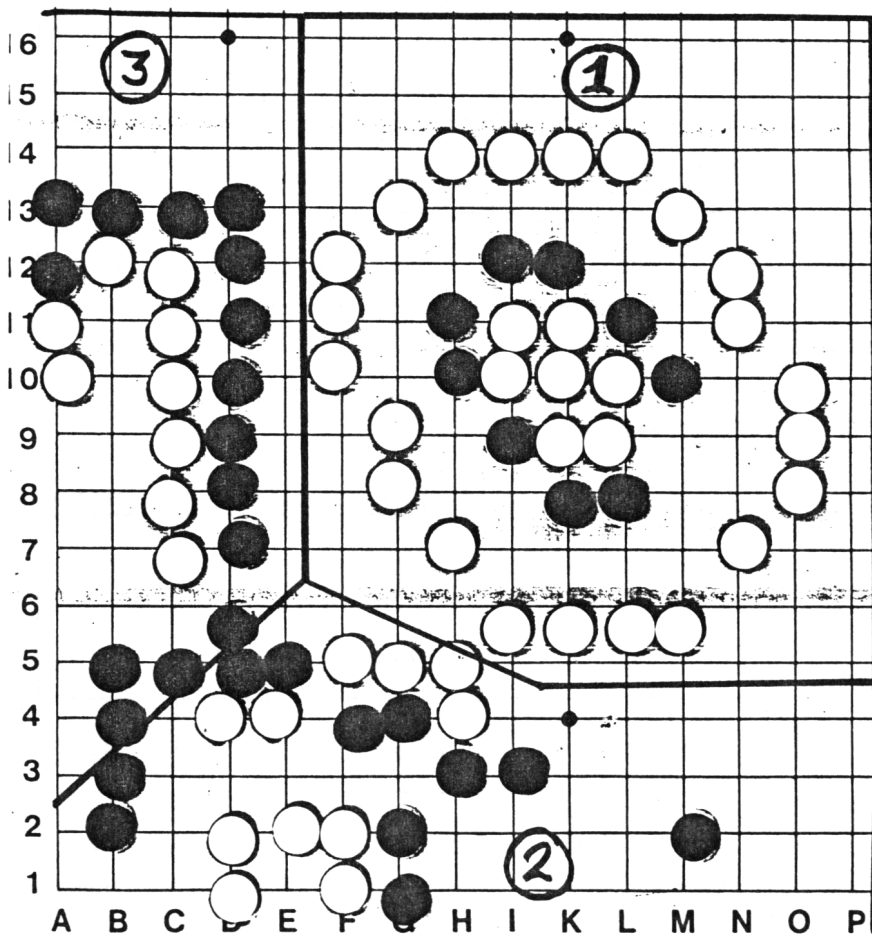
Vapaapäivinä, joita Nagaharalle oli jätettävä väliin, kierrätelimme vierastamme Helsingissä. Hän oli erityisen kiinnostunut osto- ja myyntiliikkeistä pikkutavaroineen Ison Roban seutuvilla. Samoin Suomenlinnan kalliot ihastuttivat. Vierailupaivat hupenivat nopeasti ja viimein kokoontuimme yhteiselle läksiäisillalliselle Ravintola Sasliikkiin. Seuraava päivä olikin lähtöpäivä ja kerhomme edustajana olin suurlähetystön autolla saattamassa Nagaharaa Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Kaihoisana ja vieraamme Go-taitoihin ihastuneena kättelin senseimme kotimatalleen. Doomo arigatoo gozaimashita.

MATIN ONGELMAPALSTA

Ongelma 1: Mustan vuoro. Yritä elää, sillä tästä muodosta ei aina seuraakaan sekä.

Ongelma 2: Mustan vuoro. Miten saat valkean toisen silmän pois ?

Ongelma 3: Mustan vuoro. Mustalla on yli 30 pisteen loppupelitetuji.

VUODEN 1986 GON SUOMEN MESTARUUS -KILPAILUT

Tulokset:

DAN-pelaajien sarja

	luokitus	pisteet	sijoitus
Vesa Laatikainen	2 dan	5 / 6	1.
Lauri Paatero	2 dan	4 / 6	2.
Matti Siivola	3 dan	2 / 6	3.
Olli Lounela	1 dan	1 / 6	4.

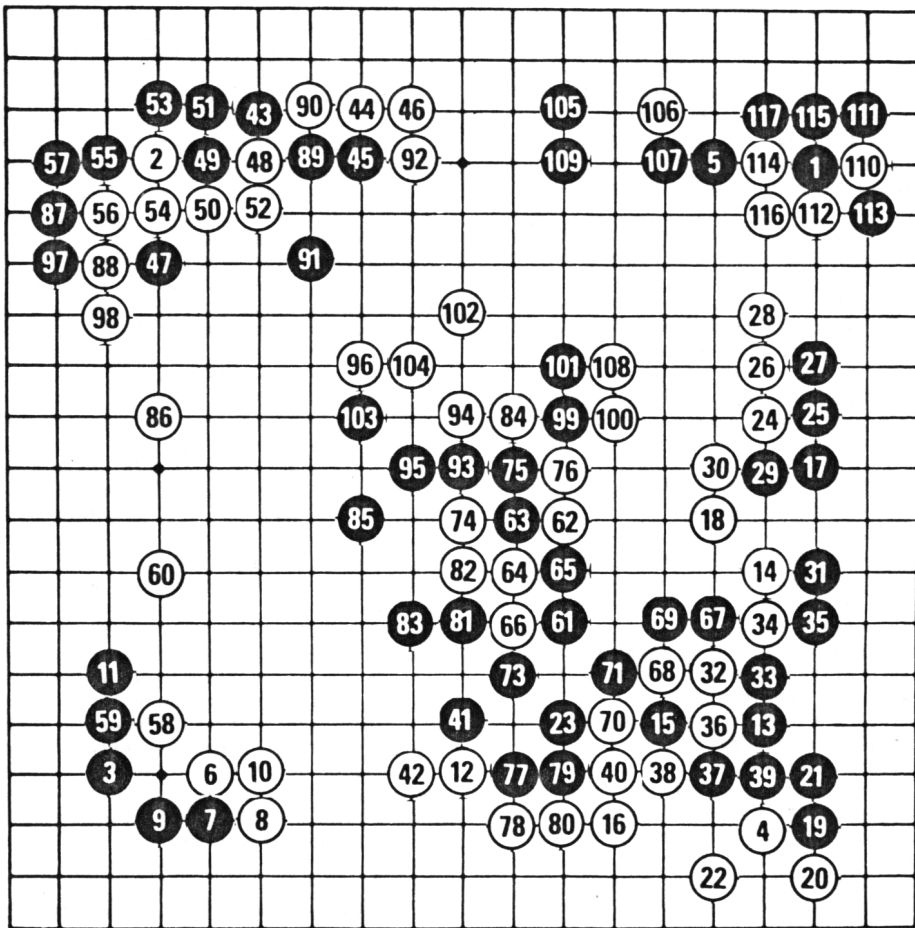
KYU-pelaajien sarja

	luokitus	pisteet	sijoitus
Veikko Lähdesmäki	6 kyu	4 / 5	1.
Tero Sand	6 kyu	2 / 5	2.
Keijo Alho	6 kyu	2 / 5	2.
Ari Karppinen	10 kyu	1 / 5	4.
Mauri Tikka	11 kyu	1 / 5	4.

Finnish Go Championship 1986

Tournament: SM-86

Round: 6

Black: Vesa Luutiainen

2-dan

Komi : 5½

White: Lauri Paatero

2-dan

Time : 1:25, 5x1min byo-y.

Ko : (72) → 15

Winner: Black

by resignation ~~points~~

at the (118) move

Kauan on kulunut siitä, mutta palatkaamme ajassa taaksepäin. Keromus kuuluu: Matkani

Japaniin.

maahan kaukaiseen.

Olipa kerran kevät, jolloin oli virkamieslakko. Tällöin oli kansalaisten elo kovin, Kovin vaikeaa. Eräänä päivänä sain sitten sanan, että minun pitäisi soittaa Kööpenhaminaan. Tein niin ja kuukautta myöhemmin olin jo lentokentällä lähdössä Japaniin. Lento oli kovin pitkä ja raskas, Lontoon kautta kesti n. 20 tuntia. Astuessani Koneeseen Lontoossa ihmettelin kovasti kun en nähty muita pelaajia, olihan kyseessä MM-Kisat joihin tiesin olevan tulossa toista kymmentä pelaajaa pitkin eurooppaa.

Useaa tuntia myöhemmin laskeuduimme Anchorageen, Alaskaan. Välilasku, koneen siivous ja hieman vapaa-aikaa. Kiertelin pitkin terminaalia ja jonkin ajan kuluttua äkkäsin tutun naaman: Laurent Heiser, 5-dan luxemburgista (mitä en vielä tiennyt). Pelasimme pelin, jonka (kuten tapani on) hävisin railakkaasti. Kuulin, että he kulkivat Koneessa, joka oli lähtenyt Frankfurtista suunnilleen samoihin aikoihin. Emme siis kulkisi samassa Koneessa.

Lähtiessämme kuitenkin tapasin espanjalaisen kilpakumppanini, joka lisäksi oli ainoa (!) Lontoosta tullut vaiikka Frankfurtin kone oli täynnä pelaajia. Pelasimme muutaman pelin.

Naritan lentokentällä kasaannuimme yhdeksi ryhmäksi (molemmista koneista) ja koska mukana oli ennenkin käyneitä, löysimme lopulta hotelliin asti.

Hotellissa jaoin huoneeni tanskalaisen (virallisesti 1-dan) kanssa. Koska seuraavana päivänä oli vain orientaatio sekä vastaanottoseremonia, emme paljoakaan siihen varautuneet vaan keskityimme matkaveäsiimme (tax free -sellaisiin) ja pelaillimme hiljaksiin. Menimme myös hotellin alakerrokseen maistamaan sakea japanilaiseen tapaan sekä vähän muutakin (vastaanotosta olimme saaneet ruokarahaa 42,000 Y, ateria ravintolassa maksaa n. 900 Y).

Seuraavana päivänä menin orientaatioon ilman tanskalaista.

Vastaanottojuhla oli varsinainen show. Jokainen pelaaja tuli yksi kerrallaan yleisön eteen, joutui valokeilan uhriksi (jyskyttävä musiikki soi taustalla... taululla oli laserilla jatkuvasti piirretty maailmankartta jossa oli punaisena pisteenä maan pääkaupunki kun maan nimi luki samoin laserilla piirrettynä kartan alla) ja käveli korokkelle lausumaan tervehdyssanat omalla kielellään (paitsi Schlemper, joka puhuu japania sujuvasti). Tämän jälkeen (ja parin muun puheenvuoron) pääsimme vapaasti ruoan ja muunkin kimppuun. Tapasin useita ammattilaisia ja muitakin silmäätekeviä.

Seuraava päivä oli vapaa, ilmeisesti tarkoitettu tutustumiseen. Lyöttäydyin Ulf Olssonin (ruotsalainen, 3-dan) ja parin muun seuraan. Ulf oli vanha tekijä ja oppamme. Kävimme ensin syömässä.

Syömässä käyminen onkin erikoinen tapahtuma. Siihen tarvitaan mainitut tuhatkunta yeninä (n. 30,-), joku englannin- ja mielellään (ainakin jossain määrin) japanintaitoinen. Sitteen vain menään pitkin kaupunkia ja etsitään sovelias ravintola. Ravintolan ulkopuolella on poikkeuksetta kuvia ruokalajeista. Yleensä kuvat ovat muovista, mutta joissakin paikoissa oli myös valokuvia. Näistä valitaan ja tämän jälkeen on japanintaitoisesta hyötyä: hän kertoo valinnan eteenpäin (luettuuan sen nimen ensin). Jos ei kukaan puhu japania, täytyy hankkia joku henkilökunnasta paikalle ja osoittaa ruokaa sormella. Ruoka on yleensä ERITTAIN hyvää. Ruokailua varten on yleensä kahdenlaisia paikkoja (kunkin ravintolan sisällä), voi istua tatamalla (matalan pöydän ääressä) tai tuolilla. Onnellisia ne, jotka tätä hyvää ruokaa saavat syödä.

Turnaus itse oli pitkä, 4 päivää, 2 peliä kunakin. Viimeinen peli tuntui jo sietämättömän raskaalta. Tulokseni oli 3 voittoa, vastustajani olivat kolme 5-dania, 3-dan, 2-dan, 1-dan, 1-kyu sekä 3-kyu (kolme viimeinittua voitoin).

Turnauksen jälkeen oli 'Suita City international goodwill match', johon osallistui suurin osa varsinaisen kisan osanottajista.

Matka Suitaan kesti jokseenkin kauan, ensin lentokoneella Hanedasta (kotimaan

lennot) Osakaan ja sieltä sitten bussilla loppumatka. Suitassa meille tarjottiin ateria (joka tuntui surkean pieneltä - ja oli länsimaista tyyliä) jonka jälkeen saimme mennä majapaikkaan. Välttävänä oli joko hotelli tai japanilaistyylinen majoitus, jossa nukuttiin saman huoneen lattialla (naiset tietysti erikseen). Majassa oli hauska pelailla mm. Ray Tomesin ja paikallisten kanssa. Myöhään, myöhään pelasimme ja nauroimme.

Seuraavana päivänä oli varsinainen pelitilaisuus. Ensimmäisellä Kierroksella kukin sai samantasaisen tai hieman vahvemman vastustajan ja James Davies, tulkkimme, kertoi että koska eurooppalainen dan on japanilaista vahvempi, voisimme käyttäytyä siististi ja antaa isantien voittaa 'muutaman pelin'. Hänen ennustuksensa täyttyi kirjaimellisesti: tulos oli 25-7 vierailijoiden hyväksi. Tästä syystä annettiin isännille yksi extra kivi tasoitusta (komista tuli kaksi jne.) seuraavalla kierroksella mutta se ei auttanut: isännät voittivat 4 peliä. Itse voitin ensin 2-danin (nigiri) ja sitten 3-danin (jälleen nigiri). Kolmas peli ei ollut varsinaisesti merkit-

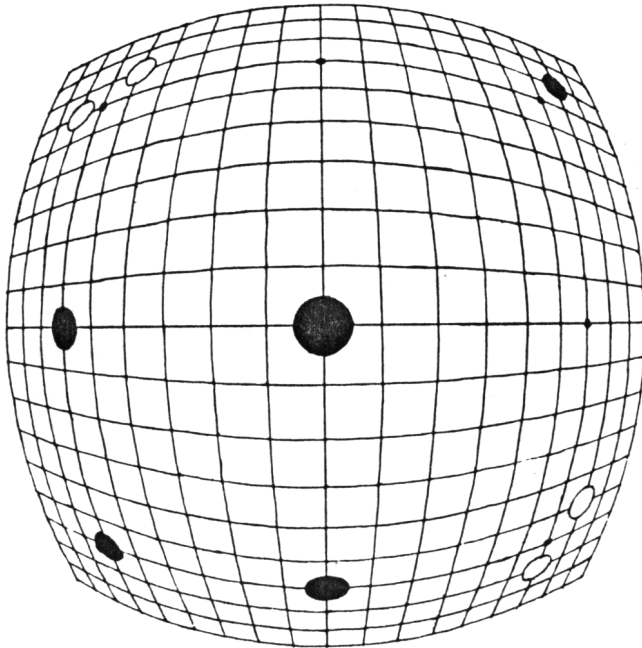
tävä mutta senkin voittivat useimmat eurooppalaiset. Herätin sitten huomiota pelaamalla halukkaita vastaan runsaat kymmenen (!) peliä.

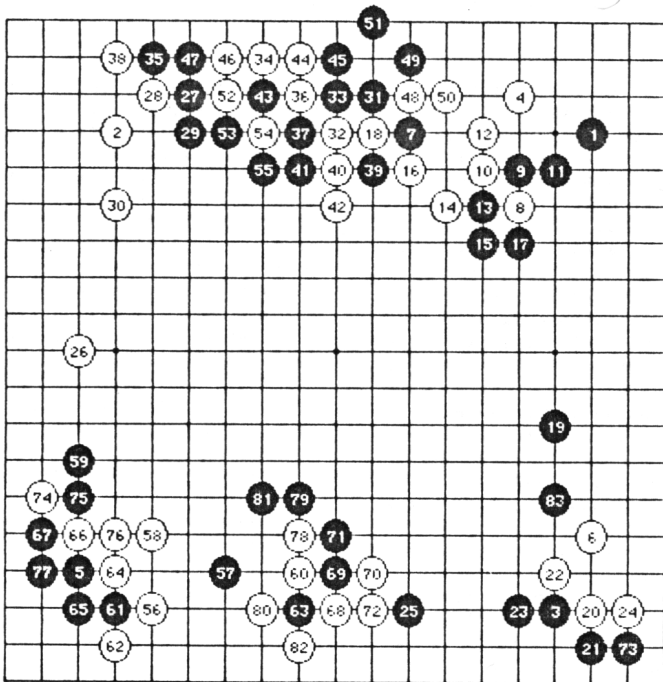
Sen jälkeen meitä Kierratettiin Osakan ympäristössä kaksi ja puoli päivää. Se oli matkan nautinnollisinta aikaa. Organisoitua turismia, ja japanilaiset ovat experttejä organisoinnissa. Kiersimme temppelein jos kymmenennenkin ja kävimme mm. Osakan linnassa.

Sitten mentiin (ne, jotka halusivat) kovin harvenneella joukolla Käymään Kansai Ki-inissa, jossa meille kullekin tarjottiin peli ammattilaisen kanssa sekä lisää järjestettyä turismia.

Viimeinen puolitoista viikkoa olin Tokiossa omalla vapaa-ajalla ja kävin päivittäin joko Nihon Ki-inissa tai Takadanobaban go Kerhossa pelaamassa sekä harastin.

OL

KOMMENTOITU PELI

Valkea: Lauri

Musta: Olli

SM-GO 85

237 siirtoa, musta voittaa luovutuksella

Musta 19: Kolmen pisteen matala hasami olisi rauhallisempi ja parempi.

Musta 23: Mahdollista on myös ataroida 24:n kohdasta.

Musta 25: Keima neljännelle linjalle on hieman parempi.

Musta 27: Kakari vasemmassa alnurkassa näyttäisi isommalta, mutta musta ei halua antaa valkealle liikaa mojoa.

Valkea 28 on kaikkein vahvin hyökkäys.

Musta 31: Näillä kivillä ei ole juuri mahdollisuuksia.

Musta 37: Mustan pitäisi mennä nurkkaan (3-3 pisteeseen.)

55:n jälkeen tilanne on ko, jonka musta pääsee ottamaan ensin.

Musta 57: Turhan tiukka hasami. Laajempi kakari olisi tasapainoisempi.

Valkea 60: Hyvä vastaus 57 ja 59:ään.

Musta 83: Musta on jäljessä, joten on käytävä hyökkäykseen.

